

Comentariul poeziei Graiul neamului scrisa de George Cosbuc - a doua parte

Poezia " Graiul neamului" este o excelenta poezie patriotica, avand o tema eroica. Nu intamplator a fost inclusa de Cosbuc in volumul care cuprinde poezii inspirate din trecutul glorios de lupta si eroismul poporului nostru in Razboiul de Independenta din 1877.

O tara nu poate exista fara un grai anume. inca din prima strofa a poeziei se desprinde ideea ca dusmanii " citi avem pe lume" - au cerut mai intai romanilor sa cedeze graiul, sa renunte la limba lor. Respingand orice fel de tranzactie (Fie-a voastra-ntreaga tara; / Si de cereti, va mai dam; / Numai dati-ne voi graiul / Neamului"...), romanii au luptat cu eroism pentru a apara, deopotriva , graiul si tara . Nestramutati , stramosii , cu arma-n maini au vegheat si aparat fruntariile tarii si ale graiului.

Recurgand la hiperbola si metafora (" munti de oase" , " riuri rosii de sange" , "potop" si " furtuna") poetul sugereaza proportiile , intensitatea luptelor duse de romani impotriva cotropitorilor, precum si tributul dat pentru pastrarea graiului si a integritatii teritoriale a tarii. " Au vazut si munti de oase / Si se singe riuri rosii/ Dar din tara lui nu-i scoase/ Nici potop si nici furtuna ./ Graiul lor de voie buna/ Nu l-au dat!".

Din strofa a treia se desprinde ideea datoriei contemporanilor poetului de a pastra si apara cu hotarare graiul neamului, pentru ca dusmanii n-au renuntat la gandul de a-l fura si vinde: "Dar pe-ascuns dusmanii cata/ Sa ni-l fure, sa ni-l vinda ..."

Aparata " in vreme tulburata" , trecuta prin groaznice urgii, limba romana a ramas (prezenta ei neintrerupta nu o poate contesta nimeni) " ca un trunchi, mereu verde , mereu in mugurind si in florind".

Contemporanii poetului trebuie sa fie "in ziua desteptarii" la inaltimea stramosilor care, in vremuri de grea incercare pentru tara," Graiul lor cu voie buna/ Nu l-au dat!". in anii viforosi si cei crancenii, luptand pe baricade , pana la sacrificiu , pentru libertate si neatarnare, neamul romanesc - "neam de piatra" - a rezistat si s-a calit. In strofa finala, poetul isi exprima increderea in generatiile viitoare care vor asigura perenitatea limbii romane. " Nepotii" , urmand pilda inaintasilor vor fi in stare sa dea riposta dusmanilor care inca tintesc " pierzarea graiului" roman. Cu alte cuvinte viitorul neamului si al graiului romanesc este in maini bune: " Vor cata . . . mereu dusmanii / Graiului roman pierzare ; Dar sa piara ei cu totii; / Nu l-am dat, si nici nepotii/ Nu-l vor da!" .